बध्यतामयमुत्सिक्तः सूतपुत्रोऽल्पचेतनः। सर्व्वैः पार्थिवशार्दूलैर्नानेनार्थोऽस्ति जीवता।
अत्यन्तवैरी पार्थानां सततं पापपूरुषः। एष मूलं ह्यनर्थानां दुर्य्योधनमते स्थितः।
हतैनमिति जल्पन्तः क्षत्रियाः समुपाद्रवन्। महता शरवर्षेण छादयन्तो महारथाः।
बधार्थं सूतपुत्रस्य पाण्डवेयेन नोदिताः। तांस्तु सर्व्वांस्तथा दृष्ट्वा पाण्डुपुत्रान्महाबलान्।
न विव्यथे सूतपुत्रो न च त्रासमगच्छत। दृष्ट्वा संहारकल्पं तमद्भुतं सैन्यसागरं। ७७७
प्रियकृत्तव पुत्राणां सङ्ग्रामेष्वपराजितः। सायकैर्घोरैर्बलवान् क्षिप्रकारी महाबलः।
वारयामास तत् सैन्यं समन्ताद्भरतर्षभ। ततस्तु शरवर्षेण पाण्डवाः समवारयन्।
धनूंषि ते विधुन्वानाः शतशोऽथ सहस्रशः। अबोधयन्त राधेयं शक्रं दैत्या यथा पुरा।
शरवर्षन्तु तत् कर्णः पार्थिवैः समुदीरितं। शरवर्षेण महता समन्ताद्युधमद्भुतं।
तद्युद्धमभवत्तेषां कृतप्रतिकृतैषिणां। यथा देवासुरे युद्धे शक्रस्य सह दानवैः। ७७५
तत्राद्भुतमपश्याम सूतपुत्रस्य लाघवं। यदेनं समरे यत्ता नाप्नुवन्त्यपरे युधि।
निवार्य्य च शरौघांस्तान् पार्थिवानां महारथः। युगेष्वीषासु क्षत्रेषु रथेषु च हयेषु च।
आत्मनामाङ्कितान् घोरान् राधेयः प्राहिणोच्छरान्। ततस्ते व्याकुलीभूता राजानः कर्णपीडिताः।
बभ्रमुस्तत्र तत्रैव गावः शीतार्द्दिता इव। हयानां बध्यमानानां गजानां रथिनां तदा।
तत्र तत्र स्म दृश्यन्ते सङ्घाः कर्णेन पीडिताः। शिरोभिः पतितैराजन् बाहुभिश्च समन्ततः। ७८०
प्रकीर्णा वसुधा सर्व्वा शूराणामनिवर्त्तिनां। हतैश्च हन्यमानैश्च निष्टनद्भिश्च सर्व्वशः।
बभूवायोधनं राजन् वैवस्वतपुरं यथा। दुर्य्योधनस्तदा राजन् दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमं।
अश्वत्थामानमासाद्य ततो वाक्यमुवाच ह। असौ हि दृश्यते कर्णो दंशितः सर्व्वपार्थिवैः।
पश्येमां द्रवतीं सेनां कर्णसायकपीडितां। कार्त्तिकेयसमुद्भूतामासुरीमिव तां चमूं।
दृष्ट्वेमां निर्जितां सेनां रणे कर्णेन धीमता। अभियात्येष बीभत्सुः सूतपुत्रजिघांसया। ७८५
तद्यथा पश्यमानानां सूतपुत्रं महारथं। न हन्यात् पाण्डवः सङ्ख्ये तथा नीतिर्व्विधीयतां।
ततो द्रौणिः कृपः शल्यो हार्द्दिक्यश्च महारथः। प्रत्युद्ययुस्तदा पार्थं सूतपुत्रस्य रक्षिणः।
आयान्तं वीक्ष्य कौन्तेयं शक्रं दैत्यचमूमिव। बीभत्सुरपि राजेन्द्र पाञ्चालैरभिसंवृतः।
प्रत्युद्ययौ तदा कर्णं यथा वृत्रं पुरन्दरः।
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संरब्धं फाल्गुनं दृष्ट्वा कालान्तकयमोपमं। कर्णो वैकर्त्तनः सूत प्रत्यपद्यत् किमुत्तरं। ७९०
योऽस्यर्द्धत च पार्थेन नित्यमेव महारथः। आशंसते च बीभत्सुमवजेतुं सुदर्शनः।
स तु तं सहसा प्राप्तं नित्यमत्यन्तवैरिणं। कर्णो वैकर्त्तनः सूत किमन्यत् प्रत्यपद्यत।
॥ सञ्जय उवाच ॥ आयान्तं पाण्डवं दृष्ट्वा गजः प्रतिगजं यथा। असम्भ्रान्तस्ततः कर्णः प्रत्युदीयात् धनञ्जयं।
तमापतन्तं वेगेन स्वर्णपुङ्खैरजिह्मगैः। छादयामास पार्थोऽथ कर्णन्तु विजयं शरैः।
तं कर्णं शरजालेन छादयामास पाण्डवः। ततः कर्णः सुसंरब्धः शरैस्त्रिभिरविध्यत। ७९५